

VÁSÁRHELYI NAPLÓ.

TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik — ünnep és vasárnap utáni napot kivéve — minden reggel.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr. Egy óra 60 kr. — Vidékre postán: Egész évre 10 frt. — Egyes szám ára 2 kr.

A szerkesztésért felelős:

A SZERKESZTŐSÉG.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

L é v a i F. sétatéri könyvnyomdájában.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Tanítónőképző Hódmezővásárhelyen

Határozott és minden kétséget kizáró formában értesítik az ujságot, hogy a vallás és közoktatásügyi miniszteriumban a legilletékesebb tényezők foglalkoznak azon tervvel, hogy a hódmezővásárhelyi óvónőképző intézet tanítónői kurzussal bővítessék ki.

Egy új tanítónői kurzus megnyitására ugyanis a költség, a vallás és közoktatásügyi miniszter által az 1900-ik évre, még a parlamenti béke megkötése előtt — felvetetett.

A kultuszminiszteriumban mindössze még a körül forgott a kérdés, hogy hol nyitassék meg az új tanítónői tanfolyam? Igen illetékes egyének — és meg is nevezhetjük például Zsilinszky államtitkárt — Hódmezővásárhelyt hozták javaslatba, már csak azért is, mivel Hódmezővásárhelyen nem kellene a tanítónőképző intézet céljaira teljesen új intézetet szervezni, mert elegendő volna a már meglévő óvónőképző intézet kibővítése is.

Eperjesen is az óvónőképző intézet kibővítésével állították fel a jelen iskolai évben a tanítónőképző intézet első osztályát és most a közoktatásügyi kormány éppen az eperjesi intézet működésének eredményére vár, mely ha kedvező lesz, egy pillanatig sem fognak habozni, hogy a megfelelő viszonyok között levő óvónőképző intézeteket tanítónő képezdével bővítsék ki.

Mint fentebb is jeleztük, a hódmezővásárhelyi óvónőképző intézet, az erre a célra kiszemelték között van és attól függ, hogy lesz-e Hódmezővásárhelyen tanítónő képezde

vagy sem, hogy a törvényhatóság indít-e akeziót annak elnyerése érdekében?

Mert más városok bizonyára felhasználják a kedvező alkalmat és minden követ meg fognak mozditani abból a célból, hogy tanítónő képző intézetet nyerjenek.

Hódmezővásárhelynek az volt minden időben a baja, hogy a jó gondolatok csak későn pattantak ki vezérlő férfainak homlokából. Akkor léptünk mi minden alkalommal sorompóba, akkor kopogtattunk, akkor deputáltunk, mikor már késő volt, midőn már minket réges-régen megelőztek élelmes és utánjárástól nem rettegő versenytársak.

Igy vagyunk most is. A közoktatásügyi kormány azon tervéről, hogy Hódmezővásárhelyen tanítónő képezdét akar szervezni, bizonyára van tudomása már a magisztrátusnak is. Ha pedig van tudomása, egy pillanatot sem volna szabad vesztenie, nem kellene hónapokig fontoskodni, hanem akeziót indítani a törvényhatóság kebelében, sürgetni és ismét sürgetni a közoktatásügyi kormányt és mindaddig sürgetni, míg eredménye nem lesz.

A ki valamit nyerni akar, azért fáradoznia is kell. A sült galamb nem repült még senkinek sem a szájába. És ha most elszalasztjuk a kedvező alkalmat és újból más városok verik el előlünk a harmatot, akkor várhatunk még ez az alkalom visszajön.

Az óvónőképző intézet céljaira ugyanis igen nagy áldozatot hozott törvényhatóságunk. Egy óriási vagyont érő telket, háromszázezer darab téglát adtunk mi díjtalanul az államnak; ez az áldozat, a mi anyagi erőnköz

mérten, igen igen tetemes és méltányolandó. Ne elégedjünk mi hát meg óvónőképző-intézettel, mikor még tanítónőképző intézetet is nyerhetünk.

Szerintünk tehát első kötelessége volna most a törvényhatóságnak, hogy az állami tanítónőképző intézet elnyerése érdekében küldöttséget meneszszzen a kultusz-miniszterhez.

És ne is soká késlekedjék ez a küldöttség. Mindenesetre a vallás- és közoktatásügyi tárca parlamenti tárgyalása előtt már jelentkezzünk a miniszternél, mert a közoktatásügyi budget megszavazása után, a már előzetesen fel nem vett tételeket mellőzni fogják.

Hogy miért sürgetjük mi a lehető legerélyesebben, hogy óvónőképezdénk tanítónőképző-intézettel bővítessék ki, szinte fejtegetni is felesleges.

A tanítónőképző intézet már az első rangú tanintézetek körébe tartozik, hol teljes kiképzést nyerhetnek a növendékek. Beláthatatlan erkölcsi, társadalmi, közgazdasági és közművelődési előnye mindenki előtt, a ki gondolkozni tud, nyilvánvaló lehet.

Ez intézet hiányában Hódmezővásárhelyen hány szegénysorsu leány kénytelen kiképeztetéséről lemondani? Mert nincs anyagi ereje ahhoz, hogy más városok tanintézeit látogassa.

Társadalmi életünkre is mekkora nyereség volna, hogy a tanítónőképezdével intelligens, képzett hölgyeket nyerhetnénk? — Végül közgazdasági szempontból sem lehet figyelmen kívül hagyni azon körülményt, hogy a jelentős számú vidéki növendékeknek városunkban leendő tartózkodásával fokozódik forgalmunk; kihatása lesz ezen körülménynek iparunkra, keres-

kedelmünkre, szóval egész gazdasági életünkre is.

Odavetöleg, egy-két rövid vonásban vázoltuk ugyan ez intézet társadalmi és erkölcsi előnyeit, de nem is kell annak megértéséhez hosszas dikezió. Nyilvánvaló az, minden reklam nélkül.

A többi a hatóság dolga.

Szervezni kellene a törvényhatósági bizottság tagjai sorából, a tanintézetek tanáraiból, a város lakosságának minden rétegéből egy nagy bizottságot.

Álljanak e bizottság élére a főispán, az országgyűlési képviselő, a polgármester és tolmácsolják a törvényhatóság kérelmét a miniszter előtt.

Fejtsék ki, hogy miért volna szükségére éppen Hódmezővásárhely városának az állam támogatására. Tárják fel a miniszter előtt leplezetlen őszinteséggel a város helyzetét, mutassanak rá azon körülményre, hogy törvényhatóságunk, még az erejét felülmúló áldozatok megszavazásától sem riadt vissza akkor, ha azokat az áldozatokat a kultúra oltárára kellett hoznia és a miniszter bizonyára nem fog elzárkózni kérelmünk teljesítése elől, már csak azért sem mivel a tanítóképző intézetnek Hm-Vásárhelyen

leendő felállítása az állam érdekeinek is leginkább megfelel.

Itt már nem kell e czélra újépület. A kibővített ovónökepezde helyiségeiben teljesen kényelmesen elhelyezhető a tanítóképző intézet is. Az államnak sem kell, a tanítóképezdéhez egy-két új tanerőnél többet alkalmaznia, mert Hm-vásárhelyen levő állami intézetek tanerőiből többet átvethet a tanítóképezdéhez is.

Hozza fel ezeket az érveket az a küldöttség a miniszter előtt, hozzon fel egyebeket is és bizonyára meghallgatnak bennünket.

Csak az a fő, hogy le ne vessünk, mint rendesen.

A hét története.

Igen, hazug ez az ideai tavasz!

Gergely pápa azt mondja, sőt beleírta a naptárakba is, hogy márczius 21-én kezdődik a tavasz . . .

A légben enyhe fuvalmak lengenek, Zefir is itt alkalmatlankodik és minden fűzfán kihajtanak a lombok és Sándor, a szerkesztőség famulusa még vagy két hétig csupa tavaszi verssel gyűjt be a kályhánkba. Mert Gergely pápának teljességgel nincs igaza a tavaszt illetően. A kalendáriumi tavasz beköszönte óta sűrű és szélben kavargó pelyhekben hullni kezdett a hó s tánczra perdült a tányér a borbélyműhelyek előtt.

És hideg is volt. Ha a kalendárium hívó szavára valami kis ibolyának eszébe jutott az, hogy kidugja fejét a földből, hát vissza is kapta rögtön.

És a költők úgy zengenek, hogy a körmüket fujják, mivelhogy máskülönb a markukba fagy a Pegázus kantárszára. S némely nagykabátok, a melyek már nyári álomba merültek a zálogház polczán, riadtan ugrottak fel szendergésük-ből, gazdájuk hívó szózatára . . .

Szóval a tavasz még csak az írott kommuniké értelmében van itt.

A mi pedig kommuniké, annak tudvalevőleg — nem kell hinni.

A héten abrikoltta a kapitány a rendnek karszalagos öreit.

Az Andrisok sorfalat állottak a székház folyosóján és szuronyos puskájukat a vállakra dobva, hallgatták a kapitány szigorú utasításait és feleltek kérdéseire.

Egyszer egy Mihaszna Endrétől azt kérdi a kapitány:

— Mivel puczolják a puskát?

— Száraz ronggyal — véli az egyik Endre.

— Olajjal — bölelkedik a másik.

De Bánfi is elszólja magát, mert hát ő is tud valamit:

— Sé ronggyal, sé olajjal, mert hannagy ur Privitzer úgy hagyta mög, hogy a puskát — nagy gonddal köll kipuczoválni.

A Szegedében megjelenő Közvélemény ujságba belekerült végre a Vá-

KÖLTEMÉNYEK.*

— Dura Mátétól. —

I.

ANYÁM.

Kinek van ily áldott anyja, mint nekem? Odahaza, hová ülök, megtöri a helyem; Hejh, pedig nincs piros-bársony pamlaga! De a méznél, pihenésnél is édesebb a szava.

Budapesttől jó messze a városom, Szurkos sarát, kövezetét nagyon ritkán taposom;

Hanem mikor jó anyám hi, elmegyek, Hogy beszéljünk, lássuk egymást, sírjunk is egy keveset.

Ha aztán megérkezem a vonaton: Egyre kérdi, hajtogatja, volt-e, van-e sok bajom?

S mindig újabb kedvességgel fut felém, Pedigmár az öregségtől alig mozog a szegény

„Nesze még ez, no még ez az egy falat, Megéheztél, szomjuhoztál ilyen hosszú út alatt!”

Ő meg alig-alig eszik valamit; Azt mondja, ha otthon vagyok; nézésemmel jóllakik.

Majd magához, majd nekem szól nagy vígan: „Beh megnőttél szép szál legény, híres ember vagy, fiam,

*Szerző, most megjelent „Rajongás” című verskötetéből.

Mig anyád a bús időben megtörött . . .“

— Édes anyám mindig ifju, csak én, a rossz csont nővök.

S úgy becézget, mint egy kis lánygyereket: — „Nézd ruháid milyen tiszták, ágyad szépen felvetett,

No fekédj le, párna dunna, mint a vaj — Mig én látlak, veled addig nem történik semmi baj.”

„Nem is kérded: virágid megvannak-e, Könyveidből, galambidból, hogy egy párt eladtam-e?”

Istenem, hát özvegyeségem mit tegyen? Úgyis sok pénzt, tenger kincset szórsz untalan énnekem!”

Mig pedig én lassacska elaluszom, A szobából, felkészülve, észrevétlen kioson, Piaczot, szentegyházat megjár elébb S asztalunkon ott terem a legizesebb jó ebéd.

Összehíva rokon, testvér, jó barát, Hogy nálunk és együtt töltsünk egy kedélyes éjszakát.

S mikor utitáskámat már fölkapám, Akkor mondja: tiszteletes uram is várt volna rám.

Akkor mondja: ejnye azt se kérdezé, Hogy az apa sírján azuj koszoruját láttam-é?

Pestiek közt nem vagyok-e idegen?

Van-e már szép menyasszonyom? Hogy ha nincsen: hát legyen!

Kinek van ily áldott anyja mint nekem? Féltő gonddal örökdi a tetteimen, léptemen, Ha fejem fáj, még azt is megkönyezi, — Istenem, sok áldással késő vén kort adj neki!

II.

APOSTOLOK SORSA.

Úgy vágytam hazulról, ki a nagy világba, Mint kalitjából a fiatal madárka, Börtönből az ember.

Nem törődtem vele, milyen lesz a sorsom: Gúnyolnak, tapsolnak, ha eszméim ontom, Csak künn legyek egyszer.

Nagy terveim voltak, isteni nagy tervek, Nemesebbé tenni emberben a lelket, Teremtői célt, eszmét, Melyben egyenlőség, testvérség, szabadság Ragyogtassa soha le nem szálló napját S végtelenül tessék.

Kiröpültem volna, ki a mindenségbe, Hol a szeretetnek se hossza, se vége S visszatérő útban Hoztam volna üdvöt, áldó békességet, Hogy ezt a vérengző, gyász-emberiséget Boldogítani tudjam.

sárhelyi Napló is, azon a réven, hogy a szerkesztésért felelős a szerkesztőség s ezen sopánkódva azután elmondja véleményét.

A mi véleményünk az, hogy a Közvélemény véleménye ezen dologban egy csöppet se igaz, mert itt a szerkesztőség tagokból is áll s nem csak íróasztalokból és kakukkos órákból, mint ott.

Különben higgye el a Közvélemény, hogy a mi Szegedében Közvélemény, az Vásárhelyen még nem közvélemény.

A mi véleményünk meg ez a Közvélemény véleményére.

Napi hírek.

— **Olvasóinkhoz.** Lapunk legközelebbi száma, a közbeeső kettős ünnep miatt kedden, f. hó 28-án fog megjelenni.

— **Az adókievítő-bizottság megalakítása.** A törvény értelmében, a törvényhatóságok területén, minden harmadik évben egy bizottság alakítatik: az adókievítő bizottság. E bizottság hatásköréhez tartozik a III. oszt. kereseti adó, bányaadó és a nyilvános számadásra köteles vállalatok és egyletek adójának megállapítása. E bizottság elnökét és 2 rendes tagját a pénzügyigazgató, két rendes tagját pedig a törvényhatóság első tisztviselője nevezi ki. Három évre újból alakították nálunk most az adókievítő-bizottságot, melynek elnökévé Kallner Elek szegedi pénzügyigazgató Kiss János nyugalmazott adó-

Mit tehet egy ember, nagyon jól tudjátok: Apostoloknak is akad keresztfájok, Nem különb a sorsom. De nem szövöm újra megváltók meséjét, Csak az fáj szívemnek, azt bánom, hogy mért, mért Nem maradtam otthon?!

Pedig hogy marasztott édes anyám karja! Mintha már a véstől védeni akarna Jólétre engem. Magas terveimbe, a jövőbe nézett S a fürkésző, gondos, jó anyai lélek Sejté veszedelemem.

Hát veszedelem a nagyon komoly munka? A jobbratörékvés, a haladás útja Halált is okoz tán? Oh, hogy ilyen állapot még mindig a test, vér, Folyton azt zihálja: nem eszme kell: hus, vér, Csak pirulj el orcám.

Anyám, szülőföldem, drágák e világon, Nem térhetek vissza, bármily forrón vágyom Védő kebletekre! Céljaimért bátran harcokol halálig! Bennem az ember bár részeire válik: Nem hal meg az eszme!

ügyi tanácsost nevezte ki, tagjain pedig a maga részéről ifj. Maczelka Jánost és Lázár Istvánt; Juhász Mihály polgármester pedig Bauer Gyulát és Beregi Lajost nevezte ki a bizottságba, tekintettel a törvény azon intézkedésére, hogy a tagok, az illető adókerület önálló és kereseti viszonyait ismerő lakosából olyképp nevezendők ki, hogy féle részük a föld- és házbirtokosok, másik felerész pedig a kereseti és tőkeamatadó kötelesek sorába tartozzék.

— **Árlejtés a városnál.** A város elfogatos a jövőben is az eddigi vállalkozó: Domján József lesz. A vállalat elnyeréseért ugyanis tegnap délután 3 óraker tartott meg az árlejtés Bereczk Pál gazdasági tanácsnok hivatalos helyiségében. Egyedüli vállalkozó Domján József volt, ki az árlejtési feltételekben foglalt kötelezettségek teljesítésére: 4000 frtért vállalkozik. Kijelentette azonban vállalkozó, hogy ha hat évre neki adják a vállalatot, háromévenként 3510 frtért vállalkozik.

— **Ének az időről.** Az időről írni mindig aktuális. Az időről mindig lehet írni. Különösen ha ilyen szeszélyes, mint manapság. Szeszélyesebb a legszeszélyesebb szép asszonynál. És még ha április volna! De márczius. Tavasz kezdete. Tegnapra virradóra a ki kitekintett az ablakán, meglepetéssel tapasztalta, hogy az egész táj fehér. Ellepett mindent a márcziusi hó. Akár csak tél lett volna. A hőmérő higanya a 0-ra szállott és fájdalommal voltunk kénytelenek konstatálni, hogy az ibolya illatos, rügybontó tavasz úgy eltűnt, mint egy szép álom. Tegnap egész délelőtt borult volt az ég. Hófelhők usztak a nap előtt. Dél tájban azután egyszerre csak kivillant a nap a felhők mögül és a márcziusi hóviz egyszerre ellepte az utakat. Délutánra ismét elborult. Szeszélyes az idő. Szeszélyesebb a legszeszélyesebb szép asszonynál. Áprilisi időjárás ez — márcziusban.

— **Egy tudós előadása.** Egy messze világot bejárt férfi, dr. Kordesch Albert tart szabad előadást a Központi kávéházban holnap, azaz vasárnap délután 3—6 óráig. A világlátott férfi régebben Grácban volt egyetemi tanár, majd képviselő és lapszerkesztő. Bejárta Braziliát, Limát, Perut, Mexikót, Észak-Amerikát stb. s ezen uti élményeiről tart előadásokat, hogy családjának a becsületes kenyeret megszerezhesse. Emberbaráti cselekedet gyakorlása végett hívjuk fel a közönség figyelmét, hogy a tetszés szerint adandó belépti díjjal segítsen a szegényen maradt tudós férfin.

— **Kántor választás.** Simon József helybeli róm. kath. kántor fiát, Simon Lőrinczet, f. hó 23-án a moholyi hívek megválasztották Moholyra kántornak. Az újonnan megválasztott fiatal kántor legközelebb elfoglalja állomását.

— **Helybeli időjósítás.** Lapunk egyik helybeli barátja, időjósítás dolgában elis-

mert tekintély, felkérésünk folytán megígérte, hogy helyi-közeli az idő folyásáról értesíti olvasóinkat. Ilyen értesítést kaptunk tőle a tegnapielőtti napon is, mely értesítés szerint kilátás a jövőre: Ma 25-én, esetleg 26-án, eső vagy hó bővebb mennyiségben fog esni.

— **Borjúdijazás.** A hmvásárhelyi gazdasági egyesület f. évi április 23-án a vásártéren, vagy kellemetlen idő esetén a „Szarvas“ vendéglő udvarán d. e. 9 órakor borjúdijazást fog rendezni, a mely borjúdijazásra elővezethető minden helybeli tenyésztő által nevelt, még ha az illető nem a gazdasági egyesület tagja is, tiszta magyar véreű egy éves bika és egy éves üsző borju. A jelentések erre vonatkozólag az egyesület titkárnál megtehetőek, de a borjúdijazás kezdete előtt a helyszínen is elfogadtatnak. Kívánatra a borjut elővezetett tulajdonos 2 tanuval igazolni tartozik, hogy a díjazásra bemutatni kívánt borju csakugyan saját nevelése. Abban az esetben, ha a jelenlegi tulajdonos a tehénnel együtt gyenge szópós korában vette meg azon borjut, melyet a bizottság előtt bemutatni akar, az ilyen, mint nem nevelés, díjazásra nem bocsátatik. Ezen felvételek mellett a díjak a következők: Egy éves bika borjuknál I. díj 60 korona, II. díj 50 korona, III. díj 40 korona, IV. díj 20 korona. Üsző borjuknál: I. díj 30 korona, II. díj 20 korona, III. díj 10 korona.

— **Diplomás gyujtogató.** Novemberben tárgyalta le a szegedi kir. büntető-törvényszék azt a midszenti gyujtogatási esetet, amely bírói körökben azért keltett figyelmet, mert egy elzúllott, jogvégtett ember, a hmvásárhelyi Papi Géza szerepelt benne, mint főbújtó. Papi Géza ugyanis rávette Bozó Lajosné midszenti koresmárosnét, hogy gyujtsa föl a házat és osztozzék vele a biztosított összegben. Az asszony föl is gyujtotta a 300 frtra biztosított házat, csak hogy a turpisság kiszült és Bozó Lajosnéval együtt Papi Géza is a vádlottak padjára került. A szegedi kir. törvényszék Papi Gézát öt évi fegyházra, Bozó Lajosné pedig 8 havi börtönre ítélte. A megfélebbezett ítélet természetesen a szegedi kir. tábla elé került, amely föloldotta az ítéletet, új végtárgyalást rendelt el és utasította a törvényszéket, hogy egyrészt szerezzék be az iratokhoz a helyszínrájtót és figyeltesse meg a vádlottak elmebeli állapotát. Tegnap volt az újabb végtárgyalás Magay Lajos elnöklete alatt. A büntető-tanács a tábla utasításai szerint pótolta a hiányokat és fölolvastatta az orvoszakértők elmebeli állapotáról szóló bizonyítványt is, amely sok tekintetben zavaros egy szakvélemény volt ezuttal is. A törvényszék ezután ítélehozatalra vonult vissza és Papi Gézát újból öt évi fegyházra, Bozó Lajosné pedig 8 havi börtönre ítélte, a vizsgálat betudásával. Az elítéltek és az ügyész felebbezést jelentettek be az ítélet ellen.

— **Házasságot kötöttek:** Kruzsliz Ernő és Saja Juliánna, Gyevi Szabó Pál és Német Rózsa, Franki Imre és Mónus Juliánna, Dobi Géza és Daru Jusztina, K. Kovács Imre és Csáki Lidia, Molnár Mihály és Szabó Lidia, Kecskeméti István és Mónus Zsuzsanna, Szabó János és Oláh Judit, Pap Imre és Boros Lidia, Sulyok Pál és Darida Zsuzsanna, Tárkány Pál és Mucsí Mária.

— **Elhaltak névsora.** A m. kir. anyakönyvvezetési hivatalnál a következő halálozási esetek jelentettek be az emult héten: Logó Lázár Mihályné Tatár Zsuzsanna 60 éves, Szabó Lajos 33 éves, Bokor Lajos 22 éves, Pap Lidia 7 napos, Zvara Jánosné Bangó Rozália 77 éves, Palócz Sándor 70 éves, öz. Albert Ferenczné Varga Kata 74 éves, Pikali Sándor 23 napos, Szabó Ferencz 83 éves, Domján Zsuzsanna 6 éves, Csanki Istvánné Barna Lidia 27 éves, Oláh Pál 17 éves, Bodrogi Sándorné Sós Katalin 46 éves, Samu Pálné Nagy Zuzsanna 39 é., Hemző János 32 éves, Balog Béla 19 napos.

Megunta az életét.

— Öngyilkosjelölt szép asszony. —

Még csak tegnap számoltunk be a Barna Lidi öngyilkosságáról és már újabb esetről vesszük az értesítést.

Az ének ismét egy szép fiatal asszonyról szól, a ki tegnap délelőtt 11 órakor öngyilkossági szándékából gyufaoldatot ivott.

A fiatal asszony Kohn Zsigmond cselédelhelyező intézetes felesége. A férje tegnap délelőtt Orosházára utazott üzleti ügyekben.

Az asszony egyedül maradt. Leázta két csomó gyufát, megirt egy levelet a rendőrséghez és megitta az oldatot.

Lakásuk, Szegedi-utca 8. sz. alatt, egy biztosító intézet szomszédságában s Kohnné mielőtt az oldatot megitta volna, átkiáltott a biztosító intézetbe:

— Mondják meg az uramnak, hogy végrehajtottam azt, a mit már rég akartam.

A biztosító intézetben azonban nem sokat törődtek az asszony felkiáltásával és segélyére sem mentek, mivel fel sem merték tételni, hogy öngyilkosságot követ el.

Kis idő múlva azonban az asszonyon erőt vettek a fájdalmak és kiáltani kezdett.

A házbellek figyelmesek lettek a kiáltásokra és segélyére siettek, egyidejűleg értesítették a rendőrséget.

Szilágyi Gyula rendőrkapitány azonnal kiküldötte az öngyilkos-jelölt lakására Prehoffer István rendőrbiztost, ki dr. Szappanos Mihály ügyeletes orvossal megjelent Kohnéknál és felvették az öngyilkossági esetről a jegyzőkönyvet.

Dr. Szappanos orvos nyomban ellenszereket rendelt, míg Prehoffer biztos kihallgatta az asszonyt.

Kohnné annyit mondott, hogy a férje keserítette el az élettől. Örökösen zivódott vele és elhanyagolta. Megunta az életét és csak a gyermekét sajnálja itt hagyni.

A gyorsan alkalmazott orvosi segély folytán az öngyilkosjelölt túl van a veszélyen. Különben a leáztatott méregadag sem volt valami erős.

Az asszony férjét táviratilag értesítették neje végzetessé válható tetteről.

REGÉNY-CSARNOK.

A házasság művészete.

Írta: Abonyi Árpád.

(Folytatás.)

Ez az angyali asszony, ez az én nagy varázslom!

— Ha így van! — mormogta szárazon az öreg doktor, akkor jól van. Egyébiránt te mindig meg fogod találni a helyes hangot...

Arra nem adott magyarázatot, hogy e homályos kifejezés alatt tulajdonképpen mit ért s csakhamar elbucszott.

Udvariasan megszorította a fiatal asszony kezét, megigérette, hogy nemsokára megint eljön s azzal elhagyta a házat.

Az ifju kikísérte. Mire visszatért, neje már kiadta utasításait a szakácsnénak, a ki a kapott parancsok után gyorsan visszavonult.

— Azt hiszi, hogy nem értek a konyhához? — kérdezte a hölgy, midőn észrevette férje ajkai körül a kételkedő mosolyt.

— Szóltam én valamit?

— Kérem, ne mosolyogjon, különben rögtön bebizonytom.

— Inkább elhiszem, csak maradjon! Üljön le ide, kedvesem, ebbe a hintaszékbe, beszéljessünk egy kicsit.

— Kezdje el! Nekem egyelőre nincs mondani valóm.

— Éppen semmi, asszonyom? — kérdezte hizelegve a férj és gyöngéden megcsókolta a hölgy kezét.

— Semmi! — hangzott a durcás válasz.

— Ez hiba. Ugy látszik, mindent elfelejtett.

— Ugy van!

(Folyt. köv.)

Üzleti tudósítás.

1899. márczius 24.

A hódmezővásárhelyi mértékhiteljesítő hivatal jegyzései:

Buza	9.60—9.80
árpa	5.90—6.—
kukoricza	4.65—4.70
szalonna 47.—48.—	
sértés 44—46.—	
zsir 60.	

Árak métermázsánként.

Kiadó tulajdonos: LÉVAI F.

445/VI. 1899.

3—3

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszterium 19630/1899. sz. rendeletével jóváhagyott sorozási tervezet szerint a sorozó-bizottság a hódmezővásárhelyi sorozó járásban az ujonczállítási eljárást a folyó évben április hó 4-től április hó 12-ig fogja végezni.

A folyó, 1899-ik évi ujonczállításra az 1878, 1877. és 1876-ik évben született hadkötelesek vannak felhiva.

Hogy azok, a kik a sorozó-bizottság előtti megjelenésre kötelezve vannak, a fentebb kitűzött idő minden egyes napján csak annyian jelenjenek meg, ahányra nézve az ujonczállítási eljárást el lehet végezni. A következő napirend állapított meg:

Április hó 4-én az első korosztálybeliek, vagyis 1878. évben szüültek tartoznak megjelenni, akik 1-től 200-ig terjedő sorszámok alatt vannak felvéve.

Április hó 5-én azon I-ső korosztálybeliek, kiknek sorszámuk 201-től 400-ig terjed.

Április hó 6-án a többi I-ső korosztálybeliek mind, vagyis 401-től 614 sorszámig.

Április hó 7-én azon II-ik korosztálybeliek, a kiknek sorszámuk 1-től 270-ig terjed.

Április hó 8-án a többi II-ik korosztálybeliek mind, vagyis 271-től 538. sorszámig.

Április hó 10-én azon III-ik korosztálybeli hadkötelesek, kiknek sorszámuk 1-től 350-ig terjed.

Április hó 12-én a többi III-ik korosztálybeliek mind, vagyis 350-től 555. sorszámig, továbbá az engedély mellett itt állítandó vidéki illetőségű hadkötelesek és a testi fogyatkozások miatt orvosi megvizsgálásra jelentkezett népfölkelő kötelezettek, nemkülönbön apák és testvérek.

Az 1878, 1877. és 1876. évben született azon ifjak, kik már előbbi években besoroztattak, de időközben bármi czímen elboacsáttattak, szintén kötelezve vannak korosztályok és sorszámjok rendjén a sorozó bizottság előtt megjelenni.

A sorozás a kitűzött napokon a városi székháznál naponként reggeli 8 órakor veszi kezdetét, amikor a hadkötelesek és magvizsgálandó apák és férfirokonok a sorozó-bizottság előtt tisztán és józan állapotban megjelenni szigorú köteleességüknek ismerjék.

Felhivatnak végül mindazok, kik valamely kedvezményre igényt tartanak s azt még nem igazolták, hogy igényeiket legkésőbb a fősorozás kezdetéig a katonaiügyi osztálynál jelentették be.

A ki a sorozó-bizottság előtt elháríthatlan akadályok közbejötté nélkül meg nem jelenik, a védtörvény 44-ik szakasza értelmében 10 frttól 200 frtig terjedő pénzbüntetéssel, esetleg 3 naptól két hónapig terjedő elzárással, esetleg 15 frttől 300 frtig terjedő pénzbüntetéssel büntetetik.

Az állítási s általában a védtörvényből eredő bármely kötelezettségnek elmulasztására nézve, ezen felhívásnak, vagy a törvénynek nem tudása mentesítést nem képez.

Kelt Hódmező-Vásárhelyt, 1899. évi márczius 16-án.

Pokomándy Imre,

tanácsnok, katonaiügyi előadó.

Török-Káv

a legjobb arabiai és más faj legkiadósabb kávék egyesítése.

A legújabb s kitünőnek bizonyult módszerint **pörköelve** és **darálva**. — Illatos, zamatos, kellemes ízű, kiadóságánál fogva igen nagy megtakarítás érhető el általa.

Ment minden ártalmas anyagoktól.

Kapható a feltaláló és készítőnél:

Zenke Lajos fűszerkereskedőnél

H.-M.-Vásárhely.

6